

fig imod Bevillinger til at svare højere Rente end 4 pCt. af Aaan i faste Eiendomme.

Efter Dagsordenen gif man derpaa over til:

Anden Behandling af „Forslag til Lov, hvorved Indfødsret meddeles forskjellige Udlændinge“.

(1ste Behandling findes i Tidenden Sp. 1650 ff.)

Der var til denne Behandling fremkommet følgende Vædringsforslag:

Af C. B. Rimestad:

- 1) Ordet „Luxemborg“ i Linie 5 forandres til „Luxembourg“.
- 2) Ordene „Kongeriget Hannover“ i Linie 11 og 46 forandres til „forhenværende Kongerige Hanover“.
- 3) Ordet „Hamborg“ i Linie 15 forandres til „Hamburg“.
- 4) Ordet „Sverrig“ i Linie 21, 26 og 29 forandres til „Sverige“.
- 5) Ordet „Brunsvig“ i Linie 41 og 45 forandres til „Braunschweig“.
- 6) Ordet „Kraackau“ i Linie 47 forandres til „Krafov“.

Lovforslagets eneste Paragraph med samtlige de deril stillede Vædringsforslag, Lovforslagets Titel og Spørgsmaalet om Sagens Overgang til 3die Behandling fattes under Forhandling under Cet.

L. C. Larsen: Jeg vilde ønske, at de Vædringsforslag, der foreligge, ikke vare blevne stillede, thi det forekommer mig, at de i det Hele ere i den Grad ubetydelige, at de hellere maatte være blevne horte. Jeg kan ialfald ikke ønske, at de antages, thi de stride aldeles imod den Sprogbrug, som f. Ex. jeg i min Barndom har lært og endnu bruger med Hensyn til fremmede Ord, der ligge vort Sprog saa nær, idet man har kunnet omdanne deres Form i Eighed med vort eget Sprog. At man nu skulde fravige denne Tillempling til vort eget Sprog og skrive og udtale disse

Navne saaledes, som man mener, at de skrives og udtales i det fremmede Sprog, troer jeg ikke vilde være rigtigt. Der er mange fremmede Ord, som ikke paa nogen Maade kunne tillempes efter vort Sprog, og som derfor maae tages som de ere, men her er f. Ex. Navnet „Hamborg“; jeg har aldrig hørt nogen dansk Mand sige „Hamburg“, ligesaa lidt som jeg for mit eget Vedkommende vilde sige det. Dernæst er der Navnet „Brunsvig“; jeg har ofte hørt Tale om brunsviger Vølse, brunsviger Humle og brunsviger Öl, men jeg har aldrig hørt Tale om Braunschweig, undtagen naturligtvis naar man taler Tydsk. Dernæst er der Kongeriget „Hannover“; det kan ikke nægtes, at det ikke længere er noget Kongerige, men det kan jo blive det igjen. Endvidere er der Spørgsmaal om det skal hedde „Luxemborg“ eller „Luxembourg“; naar man ikke vil udtale Navnet paa Franssk, men vil bruge en tillempt dansk Udtale, troer jeg det er rigtigere at skrive „Luxemborg“. Jeg har altid hørt sige „Sverrig“, og jeg kan ikke see, hvorfor man nu pludselig skal sige „Sverige“. „Kraackau“ er maaskee ikke den rigtige Stavemaade, men Udtalen bliver dog den samme, enten man skriver „Kraackau“ eller „Krafov“. Jeg vil derfor tilraade, at man forkaster disse Forslag.

Solstein: Jeg vil blot gjøre den Bemærkning, at der her er den Betydelighed, at, medens de stillede Vædringsforslag i det Hele gaae ud paa at give Navnene i det Sprog, hvori de oprindeligt have hjemme, er det Omvendte Tilfældet med Navnet „Hannover“. Dette Navn staaer i alle tydske Geographier og paa alle tydske Kort stavet med to N'er og bliver af alle Tydske udtalte som Hannover. Naar altsaa den ærede Forslagsstiller vil have, at alle de andre Navne skulle omformes til, hvad de hedde i det Sprog, hvori de have hjemme, er det forunderligt at gjøre det Omvendte med Ordet Hannover, der vistnok er meget rigtigere betegnet som det staaer i Lovforslaget. Hvorvidt den statsretlige Forandring har nogen Betydning i denne Henseende, vil jeg lade staae hen; den kan for os være temmelig ligegyldig.